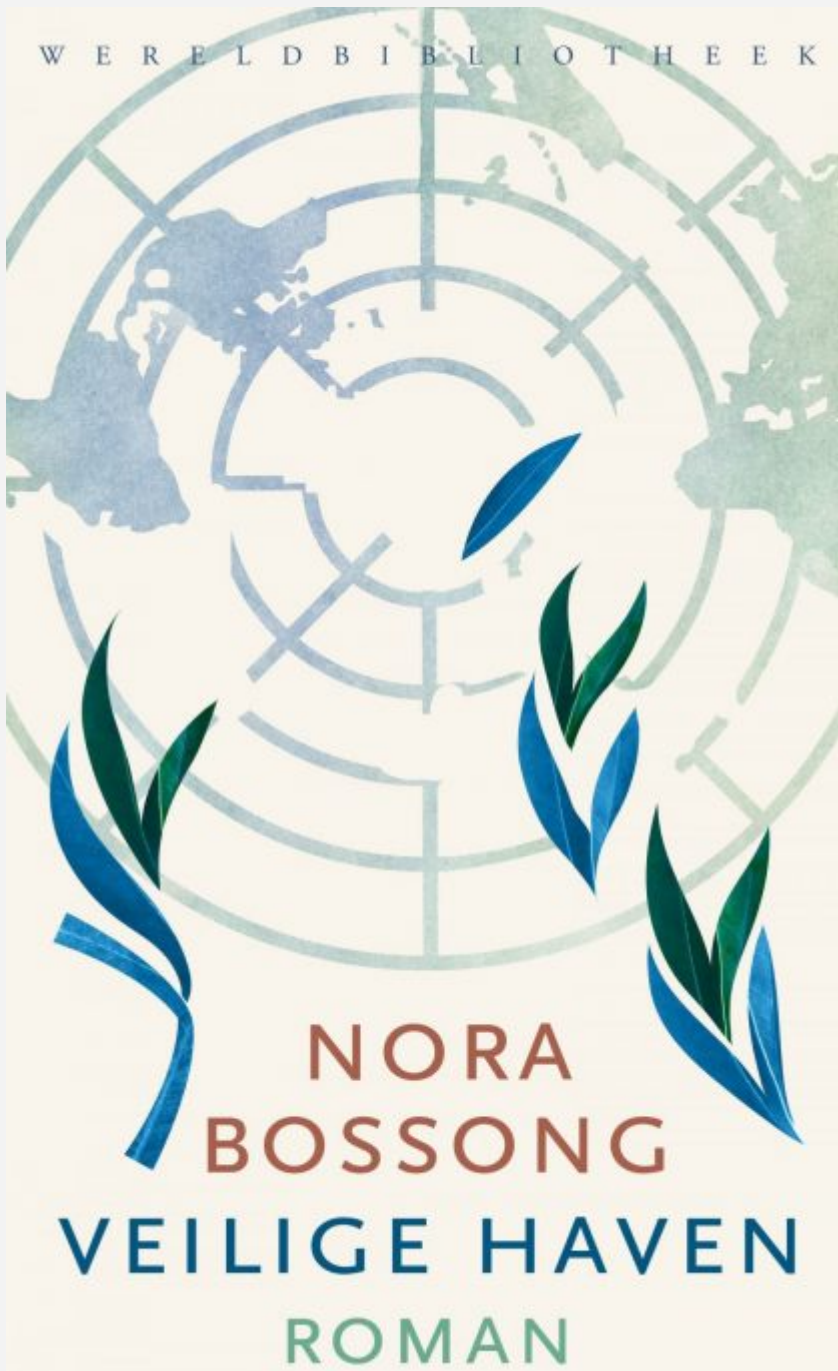

'Veilige Haven' door Nora Bossong

Nora Bossong neemt je mee in haar roman *Veilige Haven*, naar het leven van Mira dat zich afspeelt op het toneel van de Verenigde Naties. Nadat Mira enige tijd in New York en Burundi heeft gezeten voor haar werk, zit ze aan het begin van het verhaal gedetacheerd in Geneve, Zwitserland. Daar ziet ze Milan weer, een jongen die ze kent vanuit haar jeugd. Tijdens haar jeugd heeft ze, gedurende de scheiding van haar ouders, een tijd bij Milan en zijn ouders gewoond. Darius, Milans vader, werkte bij de Verenigde Naties - wat waarschijnlijk heeft geleid tot de inspiratie voor zowel Mira als Milan om ook daar te gaan werken. Tijdens de ontmoeting, leren Milan en Mira elkaar weer kennen en beginnen de flashbacks naar haar jeugd. Nora Bossong springt in *Veilige Haven* heen en weer tussen momenten, locaties en gebeurtenissen - die worden aangegeven door de locatie en datum te noemen als hoofdstuktitel.

De schrijfstijl in *Veilige Haven* heeft poëtische trekjes en is zeer beeldend. Dit kan je, denk ik, ook verwachten van Nora Bossong, die in Duitsland meerdere prijzen heeft gewonnen voor haar literaire kunsten én naast romans ook poëzie en proza schrijft. Zo schrijft ze: *"Achteraf is vaak niet meer te achterhalen welke stap tot een nieuwe heeft geleid, welk gebaar als vanzelfsprekend op een ander volgde, wat het punt was waarop je niet meer terug kon, maar je alleen nog kon onderwerpen aan de opgelegde choreografie, maar ik ben er op dit moment zeker van dat het Milans idee was om in de bar te gaan zitten, al was het mijn voorstel om nog een glas te drinken, of moet je morgen vroeg op, vroeg ik, en ik voegde er nog aan toe: word je thuis verwacht? Onverschillig bijna, zijn vrouw interesseerde mij niet, ik wilde gewoon niet naar huis..."* (pag 11)

Helaas, komt het niet op alle momenten het boek ten goede. De zinnen zijn regelmatig lang en kunnen halve pagina's bedekken gevuld met herinneringen, situaties, komma's en bijvoeglijk naamwoorden. Deze herinneringen of situaties

komen spontaan op, soms middenin een, weinig voorkomende, conversatie. Als lezer mee wordt je meegenomen naar een ander moment in de tijd, waardoor het lastig is om je gedachten bij de verhaallijn te houden. Tijdens het lezen merkte ik dat ik vaak afdwaalde in Mira's gedachten, gevolgd door mijn eigen gedachten, waardoor het lezen lang duurde en ik nooit echt goed in het verhaal ben gekomen.

De beeldende schrijfstijl van Nora Bossong wordt anderzijds weer afgewisseld met omschrijvingen over het werk dat Mira uitvoert bij de Verenigde Naties, wat langdradig is, gevuld met het schrijven van verslagen, onderhandelingen en avonden aan het zwembad met collega's. Het lijkt weinig inspirerend en je vraagt je af wat de VN nu eigenlijk bereikt. Nora Bossong zet duidelijk de uitdaging van de Verenigde Naties uiteen: van de bureaucratische beslomming tot het menselijke. Want, hoe breng je vrede in een verscheurd land? Hoe creëer je een thuisbasis of stabiliteit in je leven als je alles gezien hebt? Hoe blijf je neutraal? Hoe krijg je de waarheid van het land boven tafel?

Als je interesse hebt in deze thema's, dan is *Veilige Haven* zeker een aanrader, maar verwacht geen weglesroman, want daar is de schrijfstijl niet naar.

Uitgeverij Wereldbibliotheek, 2021
Pagina's 334
Vertaald uit het Duits door Els Snick (*Schutzzone*)
ISBN 9789 0284 50424

Recensie door Amber van Veen, augustus 2022